

CHÙM THƠ 298
CN 34 TN C – LỄ CHÚA KI-TÔ VUA
20-11-2016
PM. CAO HUY HOÀNG

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca (Lc 23, 35-43)

Khi ấy, các thủ lãnh cùng với dân chúng cười nhạo Chúa Giêsu mà rằng: "Nó đã cứu được kẻ khác thì hãy tự cứu mình đi, nếu nó thật là Đấng Kitô, người Thiên Chúa tuyển chọn". Quân lính đều chế diễu Người và đưa dấm cho Người uống và nói: "Nếu ông là vua dân Do-thái, ông hãy tự cứu mình đi". Phía trên đầu Người có tấm bảng đề chữ Hy-lạp, La-tinh và Do-thái như sau: "NGƯỜI NÀY LÀ VUA DÂN DO THÁI".

Một trong hai kẻ trộm bị đóng đinh trên thập giá cũng sỉ nhục Người rằng: "Nếu ông là Đấng Kitô, ông hãy tự cứu ông và cứu chúng tôi nữa". Đối lại, tên kia mắng nó rằng: "Mi cũng chịu đồng một án mà mi chẳng sợ Thiên Chúa sao? Phần chúng ta, như thế này là đích đáng, vì chúng ta chịu xứng với việc chúng ta đã làm, còn ông này, ông có làm gì xấu đâu?" Và anh ta thưa Chúa Giêsu rằng: "Lạy Ngài, khi nào về nước Ngài, xin nhớ đến tôi". Chúa Giêsu đáp: "Ta bảo thật ngươi: ngay hôm nay, ngươi sẽ ở trên thiên đàng với Ta".

Đó là lời Chúa.

M. SAO KHUÊ

THUỘC VỀ NGƯỜI

Em đã thuộc về Người
Khi hãy còn là phôi trong dạ mẹ
Từ hư không đến hạt hồng be bé
Người đã yêu nghìn thế hệ xa xưa

Thuộc về Người được hứng những hạt mưa
Lóng lánh tình tuôn rơi từ thập giá
Trọng thể quá, trong lòng thương cao cả
Người mặc cho em áo lụa trinh nguyên

Thuộc về Người được thăm phúc thần duyên
Trong Vương Quốc Lửa Ái Tình cực thánh
Hào quang Người, dung nhan em rực hạnh
Nhật nguyệt đôi vàng khôn sánh cùng em

Thuộc về Người cung tơ thiện dụ êm
Chùng tiếng suối khẽ khiên thành dòng hạ
Rất bé nhỏ nhưng tuyệt vời diễm lạ
Vòng tay Người âu yếm thỏa tình si

Thuộc về Người, Người hãy cứ yêu đi
Cho em ngắt như một vì tiên nữ
Lịm trong tay Đức Quân Vương nhân hậu
Và chết đời mình trong cõi sống muôn thu.

M. Sao Khuê, 15-11-2016

ĐỨC KI-TÔ KHUYẾT TẬT

Chúa không câm, nhưng chẳng nói lời nào
Trước tòa đòi vu oan giáng họa
Chúa không què quặt nhưng gượng đi vất vả
Đường lên Can-vê té ngã bi thương

Chúa không điếc lác nhưng không nghe cái tôi tầm thường
Một chỉ vâng theo ý cha phán dạy
Chúa không mù nhưng chẳng hề trông thấy
Tội đáng ném đá kia ở sân đình

Biết bao lần Chúa chịu làm thinh
Đành cất cái uy quyền của một Ngôi Thiên Chúa
Đơn giản chỉ vì một tình yêu chan chứa
Muốn chìm mình để cảm thấu nhân gian

Biết bao lúc Chúa chịu bẽ bàng
Chia xấu hổ với người phạm đau khổ
Cũng đói còn cào, sa mạc hoang nắng đỏ
Cũng khát khốc, khát khô giữa đồi đá trơ vơ

Con có nhìn ra Chúa khuyết tật bao giờ
Nên con vẫn thờ ơ người khuyết tật
Biết con còn, khi anh em đang mất
Khả năng nghe, khả năng thấy, khả năng...

Xin cho con hiểu ý Chúa quyền năng
Người mù thấy cõi vĩnh hằng diệu vợi
Kẻ điếc nghe lời tình yêu rất mới
Còn con thì...câm điếc tới ngàn năm...

M. Sao Khuê, 21-11-2014

XIN CHÚA ĐỪNG HỎI CON

xin Chúa đừng hỏi con
chuyện của ai ai, vô duyên lắm
người bên vách nhà hay cuối xóm, đầu thôn
có ai, cũng chỉ đám người dung
chẳng thích, chẳng thân, con chẳng cần biết đến

xin Chúa đừng hỏi con
chuyện nhà cửa, đói no cùng nhiều chuyện
đời sống này chuyện ai nấy biết, việc ai nấy hay
có khi nào con bận lòng, bận trí chuyện của ai
ai có đói khổ cũng bởi cái lưng dài lười biếng

có bệnh tật, có đau thương
cũng là chuyện thường tình, trời xui đất khiến
trời coi ai nấy nên, xui ai đành chịu thôi
ai lo cho ai, ai cũng một kiếp người
chẳng làm hại nhau là tử tế lắm rồi, chuyện hiểm có

vậy mà Chúa cứ hỏi to hỏi nhỏ
con đã làm gì cho anh em con
khi anh em sâu khổ héo hon
lúc anh em mới mơn kêu cứu

con vẫn biết dừng dung là có tội
sao còn hoài hờ hững với tha nhân
chẳng kể kẻ xa, chẳng kể người gần
một thương mến, tỏ lòng nhân của Chúa

Chúa sẽ hỏi, và sẽ còn hỏi nữa
con đã làm gì cho anh em con...

M. Sao Khuê, 20-1-2014

HÓA RA TÔI CHẴNG YÊU NGƯỜI

Hóa ra tôi chẳng yêu người
Chỉ là yêu chính cái tôi riêng mình
Thảo nào lòng chẳng an bình
Hoài mong người biết đáp tình tôi yêu

Giả như có một buổi chiều
Chẳng nghe người nói, buồn thiu trong lòng
Thì tôi vừa trách, vừa trông
Người sao không nhớ, càng không công bằng

Tôi để lòng, lạnh như băng
Chẳng thêm yêu nữa, thà rằng cô đơn

...

Chiều nay, tôi, kẻ ngậm hờn
Bước vào nhà Chúa, vắng trơn, không người
Ngọn đèn nhà tạm chơi vơi
Lập lờ như muốn nói lời tri âm

Rằng yêu là hãy âm thầm
Cho đi hết dạ, hết tâm, hết lòng
Cho đi chẳng để hoài mong
Người yêu đền trả, như xong nợ tình

Chúa ơi con bỗng giật mình
Con chưa đồng dạng, đồng hình Vua Yêu

*M. Sao Khuê, 17-11-2015
mùng Lễ Chúa Ki-tô Vua*

VUA THA THỨ

em tốt lành, thánh thiện lắm sao
mà để lòng thù dài hơn năm tháng
thù tội người, hay thù người xúc phạm
hay chẳng muốn là bè bạn Đức Thứ Tha?

một đời mình trong cùng cõi người ta
ai hoàn hảo mà không tha không thứ
chuyện lỗi lầm cứ đầy trong cổ sử
trái tim em ghen ứ, chẳng bình yên

tha thứ đi, học khiêm nhượng dịu hiền
của chính đáng có quyền lên án tử
đang khoan tay xin cúi mình nhận tội
thay cho nhân loài đáng chết nghìn thu

tha thứ đi, hỡi bạn Đức Giê-su
đừng giữ mãi lòng thù kia hóa đá
mềm ra đi trước khi thân tàn tạ
để được còn tất cả cõi thần thiêng

tha thứ đi, để mặc lấy linh quyền
của Vua Cả dịu hiền và khiêm nhượng
Người thống trị, vinh quang, Người uy dũng
vì xót thương, vì vô lượng thứ tha...

“Kẻ yếu không bao giờ có thể tha thứ. Tha thứ là phẩm chất của kẻ mạnh.”
The weak can never forgive. Forgiveness is the attribute of the strong.
Mahatma Gandhi

M. Sao Khuê, 18-11-2015

GÃ TUẦN PHIÊN

XIN NHỚ ĐẾN CON

Con tin Ngài chính là Thiên Chúa
Tự trời cao bước xuống thế gian
Nên Con Chiên lễ tế vẹn toàn
Chuộc nhân trần khỏi vòng khốn tử

Nhờ Máu Ngài tuôn từ thập tự
Xóa trần gian sạch những nhớp nhơ
Cho xác đời tinh tuyệt nguyên sơ
Hồn trong trắng ý thơ thanh tịnh

Nhờ Máu Ngài khơi nguồn công chính
Chảy tràn lan ân huệ xót thương
Cho nhân gian hạnh phúc thiên đường
Giữa bi đát, đoạn trường, tang chế

Nhờ Máu Người khai ân mỹ lệ
Lượng thứ tha trọng thể vô cùng
Dòng suối tình khiêm nhượng khoan dung
Còn chảy mãi hào hùng, vĩ đại

Nhờ Máu Ngài mở lòng từ ái
Đấng Hóa Công về lại chốn xưa
Thăm vườn thiêng giờ đã sang mùa
Hạt cứu rỗi đơm hoa, kết trái

Nhờ máu Người phục sinh nhân loại
Trong hòa bình ngậy ngái, huyền siêu
Một trần gian tràn ngập hương yêu
Vương Quốc Mới mỹ miều, vĩnh cửu

Lạy Đức Ki-tô, Vua Vũ Trụ
Trên cây Thập Tự, Ngài đăng quang
Con khấn xin Ngài “nhớ đến con”
Dầu con chỉ ...một chút lòng thương cảm...

Gã Tuần Phiên, 14-11-2016

CẢM ƠN ÔNG CHỦ TRẠI HEO XẤU BỤNG

Cảm ơn ông chủ trại heo xấu bụng
Chẳng lo cho người làm ăn uống đáng công
Cảm ơn ông bỏ đói tôi rất ruột, rất lòng
Để tôi phải ăn bã heo cho qua bữa

Xin lỗi ông vì tôi nặng lời chửi rủa
Bởi nào có hay ý Chúa dùng ông
Phải đói khát, phải nhục nhã chât chồng
Tôi mới hiểu tấm lòng Cha vĩ đại

Cảm ơn ông, nhờ ông tôi nhẫn nại
Nuốt lệ đời chờ làm lại đời tôi
Không dễ gì oan uổng mấy năm trôi
Trong lầm lạc, buông xuôi đầy bất hạnh

Xin lỗi ông, ông vẫn chưa là thánh
Mà Chúa vẫn dùng, cảnh tỉnh lòng tôi
Cho tôi ngộ ra lượng cả cao vời
Của Cha tôi, của Chúa Trời huyền diệu

Cảm ơn ông bởi vì không thể thiếu...
Không thể thiếu ông trong kỷ yếu đời tôi
Ông có xấu xa trong con mắt loài người
Thì Thiên Chúa vẫn mời ông vào chỗ...
Chỗ của tình thương
Chỗ của ơn Cứu Độ....

Gã Tuần Phiên, 18-11-2015

CHIỀU CUỐI THU

Gió chiều thu nói mấy lời
Thuyền trăng đã sẵn kia rồi ngã tây
Chẳng chờ anh già thoáng mây
Bởi chân, thiện, mỹ đang đầy nhớ nhung

Muốn anh về cõi vô cùng
Vui niềm hạnh ngộ, trùng phùng huyền siêu
Cho anh uống nước tình yêu
Nơi nguồn hằng sống mỹ miều thiên ân

Thuyền trăng sáng đẹp vô ngần
Ánh muôn tia, cực khoan nhân, cực hồng
Chen trong nghìn sợi trinh trong
Chở che anh trọn tình nồng dâng trao

Bấy giờ em biết làm sao
Bài thơ cũ đã buồn màu rong rêu
Câu thơ mới, thật diễm kiều
Thương anh Chúa gọi vào chiều tân hôn

*Gã Tuấn Phiên, 13-11-2015
(Tặng bạn Phê-rô Đào Văn Hoàng, chiều hấp hối)*

NGỤC TÙ THỜI ĐẠI MỚI

Cảnh tù ngục ngày xưa kinh hãi quá
Còn bây giờ dễ thương lạ, Chúa ơi
Giám giữ con trong ảo vọng tuyệt vời
Con cứ ngỡ là thiên đường hạnh phúc

Nào có hay chính đây là tù ngục
Rất khang trang, rất sung túc, rất vinh sang
Bữa cơm thừa mứa, dư giả bạc vàng
Vô số trò đời truy hoan, khoái lạc

Cơn cám dỗ hôm nay là thèm khát
Giàu phù vinh, đẹp bèo dạt, mây trôi
Thỏa thoáng qua, vui chóng vánh trần đời
Rồi sao nữa về sau không cần biết

Con đang sống nhưng linh hồn đã chết
Tự đưa mình vào hủy diệt hư vọng
Bởi con không chiến đấu nổi cõi lòng
Lòng thèm khát, lòng tham lam, lòng kiêu ngạo

Xin Các Thánh Người Việt Nam, Tử Đạo
Phù giúp con chiến đấu với ba thù
Một cái tôi, một khoái lạc, một phù du
Đưa con thoát ngục tù thời đại mới

Chúa biết rõ con là người yếu đuối
Bởi lòng tin yêu hay thay đổi, bất trung
Xin giữ con trọn lời hứa thủy chung
Vững tin Chúa, yêu đến cùng, đến tận

Xin giúp con quyết tâm và chiến thắng
Nhờ tình yêu, nhờ sức mạnh Chúa Giê-su...

Gã Tuần Phiên, 17-11-2015

KHUÔN MẶT MÌNH

Vạn người đau khổ bên con
Mắt con nhìn thấy, mà lòng dửng dưng
Hườn đau mất một phút dừng
Bạn chỉ cảm cảnh xót thương phận bèo

Vạn người đói, muôn người nghèo
Chẳng vì số kiếp eo sèo riêng tây
Thì thôi sống chết mặc ai
Miễn sao mình vẫn ngày ngày nhớn nho

Quen rồi, ngoảnh mặt làm ngơ
Quen rồi cái thói hững hờ thần nhiên
Quen rồi một góc trời riêng...
Mong manh cứ tưởng vô biên vô cùng

Ơn trời cho phút lâm chung
Gẫm suy ngày lựa đêm hung vô tình
Mới nhìn rõ, khuôn mặt mình
Giống người mình đã rẽ khinh một đời

Nói gì trong phút chơi vui
Khi còn thoi thóp chút hơi thở tàn
Tự mình xây ngục tội tàn
Thuở còn sống với nhân gian cận kề

Con xin một phút trở về
Muộn mằn cũng khát tràn trề yêu thương

Gã Tuần Phiên, 20-11-2014

HƯƠNG NAM

XIN LỖI CHÚA

Xin lỗi Chúa, con không nhận ra Chúa
Lom khom bò trên phố ngựa tay xin
Con đi qua, một thân nhiên vô tình
Vừa nhìn thấy, đã rẻ khinh số kiếp

Xin lỗi Chúa, con không hề đón tiếp
Kẻ bần cùng, khổ rách, áo tả tơi
Con bủu môi, con gắt gỏng nặng lời
Ôi thứ nợ đời, không vay, đòi trả

Xin lỗi Chúa, con lòng chai dạ đá
Để mặc ai đói lả vạ ngày đời
Con chỉ lo thừa mưa cho mình thôi
Ai sống chết mặc người, không vương bận

Xin lỗi Chúa, con quá là tàn nhẫn
Chẳng bao giờ biết chạnh chút xót thương
Người bên con, hay Chúa giữa đời thường
Sao không nói con nhường cơm xẻ áo

Xin lỗi Chúa, con vốn dòng kiêu ngạo
Có cái ăn tương tự sức mình nên
Giữ mà ăn sẽ được sống lâu bền
Rồi ngộ ra mình vô duyên quá đỗi

Giờ chỉ biết xin cúi đầu nhận tội
Tội vô tâm để Chúa đói muôn mùa
Một cuộc đời, vô nghĩa, cuộc đời thua
Mất tất cả những gì mình cố giữ...

Hương Nam, 19-11-2014

CHÂN DUNG CHÚA

Con không hề mất lịch sự với Chúa
Một luôn nghiêm trang, chấp đôi tay, cúi sâu đầu
Nhưng vẫn thường mất lịch sự với nhau
Có đôi khi còn nặng câu hằn học

Con không hề làm gì cho Chúa khóc
Vẫn lễ kính sớm tối mỗi ngày
Nhưng vẫn thường gieo sâu khổ cho ai
Rồi để mặc người tự xoay, tự liệu

Con không hề làm cho Chúa khó chịu
Của lễ dâng cũng chẳng thiếu một đồng
Nhưng vẫn thường quên ai đó trần không
Cả gạo tiền, cả áo cơm ... xơ xác

Con không hề vong ân bội bạc
Một chung tình với tiếng hát trên môi
Nhưng vẫn thường rất khinh mạn dễ duôi
Ai khôn khó chẳng một lời thông cảm

Con không hề làm Chúa ra nghèo thảm
Lời vinh danh, cùng chúc tụng không khen
Nhưng vẫn thường chỉ nịnh nọt bậc trên
Còn đám thấp thì cần chi phải nhớ

Bấy lâu nay chưa bao giờ hiểu rõ
Chuyện dựng dựng là trọng tội, Chúa ơi
Xin biến đổi con sống đúng theo Lời
Chân dung Chúa nơi những người cùng khổ...

Hương Nam, 21-11-2014

ANH VIẾT HOA TÊN EM

Anh có cần viết hoa tên em
Như tên một người tình anh chiêm ngưỡng
Bởi người tình anh vẫn hằng chiêm ngưỡng
Chấp nhận viết tên thường dưới miệt ruộng nhân gian

Anh có cần khen ngợi em rõ ràng
Như đã tụng ca người anh tôn thờ là chí thánh
Bởi người rất xứng đáng tụng hô là chí thánh
Đã trở nên loài bất hạnh đáng thương

Anh có cần lau lệ em sâu vường
Như lau mắt người đáng ra không khóc
Mà bởi trái tim chạnh lòng thương xót
Máu lệ hồng trào tuôn giọt lung linh

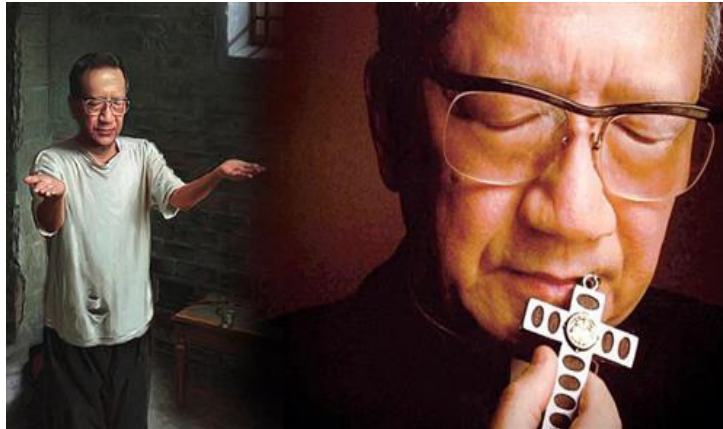
Vâng! Anh sẽ viết hoa tên em
Hỡi người anh yêu, tên em là Đau Khổ
Sẽ tôn vinh em, vết thương đời loang lổ
Vì khổ đau em, cứu độ khổ đau người

Vâng! Anh sẽ tung hô em vạn đời
Hỡi người anh yêu, tên em là khiêm nhượng
Bởi em đã hóa thân thành người anh chiêm ngưỡng
Cúi thấp đời mình xuống bất hạnh nhân gian

Vâng! Anh sẽ lau giọt lệ mắt em
Đang tuôn chảy trên trăm nghìn đôi mắt
Bởi người anh yêu đã từng bung mặt
Giữa nhục sầu trên cõi đất vô tâm

Đau Khổ ơi! Anh viết hoa tên em
Như viết tên Người Vì Yêu, Đau Khổ
Tấm Lòng Xót Thương, Tấm Lòng Cứu Độ
Tấm lòng Vua Yêu tuôn đổ mưa yêu...

Hương Nam, 17-11-2015, Mừng Lễ Chúa Ki-tô Vua 2015

TÌNH YÊU THỐNG TRỊ ĐẤT TRỜI

“Trong những thị kiến ban đêm, tôi mãi nhìn thì kìa: có ai như một Con Người đang ngự giá mây trời mà đến. Người tiến lại gần bên Đấng Lão Thành và được dẫn đưa tới trình diện. Đấng Lão Thành trao cho Người quyền thống trị, vinh quang và vương vị; muôn người thuộc mọi dân tộc, quốc gia và ngôn ngữ đều phải phụng sự Người. Quyền thống trị của Người là quyền vĩnh cửu, không bao giờ mai một; vương quốc của Người sẽ chẳng hề suy vong” (Đn 7,13-14)

Con Thuyền Mây chở Tình Yêu xuống thế
Làn Gió ngoan nâng nhẹ cỗ hồng xa
Nắng Lung Linh soi Châu Báu Ngọc Ngà
Trước Cung Điện, bên Thánh Tòa Thương Xót

Ôi Tình Yêu, một Tình Yêu dịu ngọt
Từ thần thiêng nên bèo bọt tan hoang
Xuống mà chi nơi mất dấu địa đàng
Thương mà chi đóm tro tàn tuyệt tận

Tự chuốc vào mình, lao đao lận đận
Tự xóa đi niềm vạn hạnh vinh sang
Tự hóa thân nên kiếp tội muôn ngàn
Tự dày dọạ ngôi thiên hoàng vĩnh cửu

Có phải Tình Yêu là nghe lời kêu cứu
Của dân tình nơi bờ bụi trầm luân
Và Tình Yêu là bước xuống thật gần
Tay trao tay nắm tình thân nhiệm lạ

Con Thuyền Mây chở Tình Yêu đẹp quá
Mãnh liệt oai hùng, nghiêng ngã khổ đau
Chỉ Tình Yêu mới có đủ phép màu
Làm cho tội biến mau thành hồng phúc

Ôi! Tình Yêu, cả gian trần phủ phục
Mọi quốc gia, dân tộc phải nghiêng mình
Chỉ Tình Yêu mới Cứu Độ sinh linh
Vui hạnh phúc cõi trường sinh vĩnh cửu

Hương Nam, 17-11-2015

HỒ GIANG A

CÓ YÊU CHƯA?

“Ông có phải là Vua dân Do Thái không” ? (Ga 18, 33)

“Ông là Vua sao?” (Ga, 18, 37)

Tự thân con không làm nên hạt bụi
Mà nông cuồng hạch hỏi Đấng Hóa Công
Chút lưu linh trong gió cát bênh bồng
Dám tra khảo chính cội Nguồn Thần Khí

Rất u mê chẳng biết gì chân lý
Lại xưng hùng đưa thể kỷ vào xuân
Mớ trí khôn, lộn khoa học giữa chùng
Ngữ siêu việt, tưởng toàn năng vô đối

Là tội nhân kết án người vô tội
Phận vong nô tống ngục Đức Tự Do
Loài dối gian lừa bịp lắm, lắm trò
Giả nhân nghĩa ban cho lòng thương xót

Đến bao giờ con ngộ mình bèo bọt
Thoáng mong manh trong thế giới phù sinh
Chức trọng, quyền cao cũng chẳng bởi mình
Mà bởi Đấng Yêu Chí Tình ban tặng

Xin cho con lắng sâu vào cõi lặng
Và trả lời cuộc thẩm vấn công minh
Có yêu chưa? Có yêu đến quên mình?
Có dám chết vì chân tình cứu rồi?

Ai chưa yêu, ấy là người có tội
Đã yêu rồi, làm một với Vua Yêu! (1)

(1) Mt 25,31-46

ở giảng hồ, 16-11-2015

Lễ Chúa Ki-tô Vua 2015

KHÔNG GÌ LÀ KHÔNG THỂ

(x. Ga 18,33b-37)

Có thể nào là Vua Trời Cao Cả
Mà hình hài tàn tạ chốn lao đao
Có thể nào là Quân Vương danh giá
Mà dung nhan hèn hạ dưới thấp sao

Có thể nào là Thiên Hoàng cực thánh
Lại bần hàn, bất hạnh đến thê lương
Có thể nào là Uy Linh khôn sánh
Giờ khoan tay chết lặng giữa công đường

Có thể nào là Vòng Dương cực trọng
Tắt ánh hồng rơi rụng xuống âm u
Có thể nào là Khởi Nguyên Nguồn Sống
Lại tầm thường trong thân phận Giê-su

.....

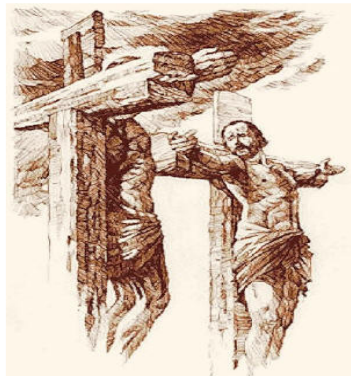
Chuyện không thể, luôn luôn là có thể
Khi Tình Yêu là chính lẽ thường chân
Cõi trời cao và phận người dẫu bề
Mấy cách xa cũng bỗng hóa nên gần

Nào ai thấu Đấng Quyền Năng tuyệt đối
Đã tác sinh nên muôn vật muôn loài
Đấng ngự trên chín tầng xanh vờ vợi
Lại vô cùng thương xót cõi trần ai

Hãy cảm tạ Chúa là Vua cao cả
Vua Quyền Năng, Vua Nhân Ái, Từ Bi
Đối với Chúa không gì là không thể
Bởi Tình Yêu luôn chấp nhận cho đi

*ở giảng hồ, 17-11-2015
Mừng Lễ Chúa Ki-tô Vua 2015*

NHÌN SANG THẬP GIÁ BÊN KIA

Nhìn sang thập giá bên kia
Cảm niềm đau đớn xin chia cùng Người
Tội tôi đã rõ mười mười
Còn Người, gánh cả tội đời trần gian

Tấm thân tội hổ bẽ bàng
Là Con Thiên Chúa vinh sang cao vờ
Khi nào về lại Nước Trời
Xin Người nhớ đến thân tôi tội tình

Hôm nay trên cõi thiên đình
Cùng Ta, anh sẽ trường sinh muôn đời
...

Thương con mê muội Chúa ơi
Con là kẻ trộm tiếc lời ăn năn
Chẳng nhìn ra Chúa chí nhân
Nơi người khốn khổ đang cần cảm thông
Vô tâm không chút chạnh lòng
Mặc ai phiêu dạt giữa dòng đời trôi

Thương con mê muội Chúa ơi
Thiếu lời an ủi, nặng lời khinh khi
Không nhìn ra Đức Từ Bi
Vua Trời thương xót độ trì tội nhân

Kìa cây thập giá rất gần
Ai giang tay đứng phoir thân đọa đày
Áy người Cứu Thế hôm nay
Cùng Vua Vũ Trụ chờ ngày hiển vinh

ở giảng hồ, 20-11-2013

MỪNG LỄ BỔN MẠNG

Mừng lễ Chúa Ki-tô Vua
Bổn mạng đám cái bang lùa thùa, mất nét
Mấy chục đời đói nghèo chưa chịu hết
Đời ông cố, ông sơ đến con cháu triền miên

Ai có thương, cũng một chút ăn liền
Cho qua bữa, cho qua biển tạm bợ
Ai dám gánh đời ai, thêm nặng nợ
Có chăng là chỉ một thưở, rồi xa

Thì thôi em, còn lại lũ chúng ta
Một đám đời chia dưa cà, đốt đoạn
Nắm tay nhau, cái bang là bầu bạn
Thề nuôi nhau, thí mạng sống cho nhau

Có bên nhau trong vạn nỗi cơ cầu
Mới thấu hiểu bề dâu là đáng quý
Chút tình trao ấy chính là chân lý
Của niềm tin dịu ý xuống đôi tay

Bởi ai kia đã cảm cảnh đọa đày
Yêu đời thấp, chia tay ngai cao trọng
Chịu nghèo đi, cho người giàu sự sống
Sống đời dào niềm hy vọng thiên thu

Kính mừng Đức Ki-tô, Vua Giê-su
Đám cái bang yêu nhau nhiều hơn nữa
Đói khát, mình trần, đau thương, lệ ứa
Nguyện âm thầm, cùng nương tựa đời nhau

ở giảng hồ, 19-11-2014

RỜI MAI ĐÂY

rời mai đây
có một ngày
trước tòa phán xét giải bày đời con
chúa chẳng hỏi
chuyện dân, quan
nhưng người hỏi việc đã làm cho nhau
có thương xót ai khổ đau
ra tay cứu phận cơ cầu điều linh
có chia tấm bánh niềm tin
chia ly nước lã ân tình thể nhân

có an ủi,
có đỡ nâng
ai sâu tê tái tấm thân bẽ bàng
ai người vai gánh tay mang
kiếp đời cùng khốn đời hàng lệ rơi

có viếng thăm,
những mảnh đời
triền miên tăm tối trong nơi tù đày
đam mê giam hãm vạn ngày
tham lam khóa chặt đôi tay nhân từ

rời mai đây
phút trầm tư
vô duyên một kiếp hư phù tan mây
hóa ra trong cõi đời này
chưa yêu, chẳng có được ngày vinh quang

bên chiên ca hát rập ràng
ô kìa một đám lang thang không nhà
đã từng chia nỗi xót xa
trong cơn lâm lụy chan hòa tình thân

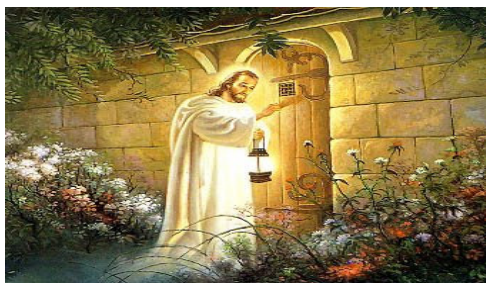
phía dề cúi mặt sa sầm
xót đời ích kỷ mê lâm phù hoa
giá mà ngày ấy nhận ra
hiện thân của Chúa chính là tha nhân

ở giảng hồ, 21-11-2014

BA CHUÔNG

NGƯỜI KHÔNG XÔ ĐẨY CỬA

*“Thiên Chúa không xô đẩy cánh cửa, Người xin phép được bước vào”
(Đức Thánh Cha Phan-xi-cô 18-11-2015)*

Trước mắt con,
cánh cửa của Lòng Thương Xót Chúa
chờ nhận nơi con lòng sám hối thực thà
chờ ban cho con ân sủng thứ tha
hãy can đảm mở cửa ra, đừng ngại

Chúa đã đứng sẵn sàng, và đứng mãi
Người không xô, cũng không đẩy cửa vào
bước ra nào, sẽ hạnh phúc biết bao
gặp chính Chúa, gặp bạn bè Chúa nữa

đã bao năm bọc thép hoài cánh cửa
sẽ làm con tàn tạ đến hư vong
lời yêu thương phải cứ chạy lòng vòng
con hạ nhục mỗi tình thiêng thánh lắm

sao cứ để lòng mình ra nguội ngăm
cho cuộc đời thành cứng rắn, khô ran
mau bước ra nhận ánh nắng bình an
nhận giọt xót thương vỡ tràn cơn mưa phúc

mở cửa ra đi con
Người không xô đẩy cửa
Người chỉ đứng đợi chờ
thâm xin phép con thôi
hãy bước ra, gặp gỡ Người
và gặp gỡ cả gia đình nhân loại...

Ba Chuông, 20-11-2015

(Theo Bài Giáo Lý của Đức Thánh Cha Phan-xi-cô, 18-11-2015)

(xem: <http://vietcatholic.com/News/Html/161988.htm>)

SỰ THẬT

Sự Thật là chi
Là có một vì Thiên Chúa
Đã xuống làm người ở giữa chúng ta
Tình yêu của Thiên Chúa bao la
Lòng thương xót, thứ tha là vô hạn

Sự Thật là chi
Người là Chúa, bỗng dung là bạn
Với đám tội đồ, quân phản loạn, bọn cùng đinh
Với gái hư thân, phường thu thuế, kẻ tội tình
Bạn vì yêu, yêu hiến mình cứu bạn

Sự Thật là chi
Là cho đi không hề tính toán
Cho cả mạng mình, chuộc mạng thế nhân
Mấy khổ đau, bao nhục nhã, chẳng ngại ngần
Miễn nhân loại thoát tử thần hủy diệt

Sự Thật là chi
Là một tình yêu chân thành, chí thiết
Cùng lễ dâng là một lễ xin vâng
Đánh đổi Con, để được cả nhân trần
Dẫu nếm ruột, cũng không cần thương tiếc

Sự Thật là chi
Là bỏ ngai vàng uy phong lẫm liệt
Xuống giang hồ biên biệt chốn lưu linh
Để chứng minh rằng có một mối tình
Còn lớn hơn cả cung đình trọng thể

Sự Thật là chi
Là đưa người yêu thoát vòng dâu bể
Về cung đình trọng thể, cõi trường sinh...

Ba Chuông, 19-11-2015

LÊN NGÔI VUA TRÊN THẬP GIÁ

có một người thật là người
sinh ra trong chuồng bò xơ xác
thở hài nhi, từng di cư vì loạn lạc
tuổi thơ hoa, hồn nhiên hát, khúc tình quê
trang nam tử cùng cha vui học nghề
cùng làng xóm, nghĩa tình vui chân chất

tuổi ba mươi vào đời gieo lẽ thật
khấp nẻo đường ngầy ngất một tình thương
không cao sang vẫn nhịp sống bình thường
cùng thiên hạ bao đoạn trường tâm khổ

con cáo có hang chim trời có tổ
còn con người không có chỗ qua đêm
vẫn bình yên gieo rắc lời dịu êm
chia nỗi vui, chia niềm đau nhân thế

bỗng một ngày lên ngôi vua trọng thể
giờ đăng quang nên hy tế cứu đời
trên thập giá kia, Vua cả Nước Trời
treo thân lên, kéo mọi người lên vút

chỉ khi nào theo con đường Người bước
là rong chơi kiêu lợi ngược dòng đời
để yêu người, người đói khát chơi vơi
mới xứng đáng dân Người trong vương quốc

bởi chính người đã từng đi bước trước
cho con dân tiếp nối dấu chân Người
xin cho con một đức ái tuyệt vời
trao hiến trót thân đời cho nhân thế

Ba Chuông, 19-11-2014

CON CÓ YÊU NGƯỜI ?

Chúa không muốn con chỉ yêu người yêu con
Chỉ ban phát cho người từng trao tặng
Chỉ đáp đền cho người từng dâng hiến
Chỉ cho đi khi đã nhận dư đầy

Chúa muốn con từng ngày
Vào nhịp sống những bi ai tất tả
Cho người ăn khi người đang đói lả
Cho người uống dầu một chút cảm hơi

Chúa không muốn con chỉ tin yêu bằng lời
Một khát con yêu bằng đời dâng hiến
Tình thương Chúa sẽ mãi còn hiển hiện
Nơi trần gian trong chữ thiện chữ nhân

Trái tim con,
là trái tim Chúa, yêu vô ngần
Bàn tay con,
là bàn tay ân cần của Chúa
Chỉ một nghĩ suy cho tình chan chứa
Trên cõi địa cầu thôi lệ ứa hoen mi

Chúa muốn con
hãy yêu và hãy cho đi
Không tính toán chọn lựa, so bì hay e ngại
Chẳng phải cho, để rồi được nhận lại
Nhưng cho vì đức ái Chúa Giê-su

Có một ngày trước ngưỡng cửa thiên thu
Chúa sẽ hỏi: có yêu người như Chúa

Ba Chuông, 21-11-2014

